

ZA ŠTIRIMI STENAMI

na drugi strani omejenosti

skrivaj se pletejo roke

v množici razpletene

v samoti povezane

ponoči

podnevi

jeseni

poleti

za štirimi stenami

on pleše z njim

ona boža njo

izobčeni so

omadeževani

v strahu pred tvojo grožnjo

sami

in ti sodiš Kupidove odločitve

le kdo ti je dal to moč

razbijaš pecljate kozarce na sosednji mizi

ker tvoja usta pijejo drugačen sok

spisal si zakon ljubezni sebi v prid

spet te sprašujem

tebe samooklicani Eros

le kdo ti je dal to moč

BERAČENJE- MODA 21. STOLETJA

Umazane roke

Bleščijo jedro

Razjarjenega sonca

V poletu

Zaostalih dežnih kapelj

Ni beline

Ni čistosti

V baraki

Steklih volkov

Ni blagostanja

Samo jarki pošastnega blata

V stiku gnetejo brazgotine

Ljudskih src

Pravica krade odpadke

Na smetišču

Poštenje lenari

Od osmih do štirih

Od sedmih do treh

Od dveh do desetih

in nazaj

Prispeval Maja Miloševič
Ponedeljek, 14 Oktober 2013 11:01

in nazaj

Životariš

Životarim

Životarimo

Hudič naj vzame vse!

NAMESTO VRTNIC

Hladno jutro se je spotikalo ob svoje noge,

Prispeval Maja Miloševič
Ponedeljek, 14. Oktobar 2013 11:01

sporočalo grehom naj si umijejo roke,

zavežejo usta z trdo vrvjo,

da bodo ječale še tiste kaplje v daljavi,

ki trdo garajo v svojem molku.

Nisem te hotel zmotiti ob jutranji kavi,

ob vonju cigarete, ki si jo vlekla

ogrnjena v spalno srajčko prejšnjega stoletja,

ki je dihala s tabo tvoj zastrupljen zrak.

Nisem hotel zmotiti tvojih las.

Borili so se s pentljo pripeto na rob kite,

trdno zapeti so vedeli, da je do svobode še daleč.

Bosa si stopala po tleh.

Včeraj si jih zloščila s sirkovo krtačo,

da bi prekrila razpoke in luknje

in obup in bes, ki se je z leti,

kot stenice za lesenimi oblogami,

nabral v tvojih vedno znova preloženih listinah.

Nisem hotel zmotiti tvoje vneme.

Kljub tisočim padlim borcem,

se je vpenjala po zavarovani stezi,

oborožena s klini in vrvmi

in lažno srečo.

Nisem te hotel zmotiti,

Prispeval Maja Miloševič
Ponedeljek, 14. Oktobar 2013 11:01

a saj si sama tiho vedela ...

Namesto vrtnic, panika v vazi.

Panika tvojega življenja.

F Z REVŠČINO**

Z razkačenimi nogami

leže na moj žvenket kovancev,

v močnem krču in vzdihljajih

trepeta do vrhunca.

Prispeval Maja Miloševič
Ponedeljek, 14 Oktober 2013 11:01

Ne vem točno, kdaj

sem prvič zavohal njen ceneni parfum,

ki s svojimi vonjavami ruši dostojnost

in iz mene izmolze še zadnji pot na telesu.

Nimfomanka.

Poštenje jo vzburja,

trese njene nabrekle bradavičke,

kot afrodiziak zagreje njeno telo.

Vem, da bi odšla, če bi kradel.

Prispeval Maja Miloševič
Ponedeljek, 14 Oktober 2013 11:01

Pa ne znam.

Cele noči se zvija ob meni,

ob sončnem vzhodu kriči po še

in še in še...

Odrivam jo stran.

Pa me slači s pogledom.

Nimfomanka.

Nikoli me ne vzame nežno.

Sadistka v mrežastih nogavicah-

Prispeval Maja Miloševič
Ponedeljek, 14. Oktobar 2013 11:01

s srdom v očeh in zobeh,

z bičem v roki

me pribije na križ.

Sovražim jo.

A na dnu srca vem,

da me tako nategnila ni še nobena.

Nimfomanka.

DRUŽABNA IGRA

Prispeval Maja Miloševič
Ponedeljek, 14. Oktobar 2013 11:01

Ne uriniraj proti vetru in

po notranji steni prsnega koša.

Tam je praznina, ki lomi veje

in jih je lomila tudi takrat,

ko sva skupaj dihala zrak

v vakuumski posodi.

Na škregah ponedeljka

sva osvajala torek

ter se brez čelade

peljala mimo odvrženih oblek.

Revice še danes ležijo v kotu za omaro.

Prispeval Maja Milošević
Ponedeljek, 14. Oktobar 2013 11:01

Ne pljuvaj v žarke

in v zamaščena jetra po prazniku.

Tam je zrcalo, ki trga korenine

in jih je trgalo tudi takrat,

ko si mi vzel posest

in edino drevo, ki je še stalo na njem.

Povej mi.

Kako naj zdaj igram Monopoly?

Maja Milošević: [Pesmi #1](#) in [Pesmi #3](#).

Prispeval Maja Miloševič
Ponedeljek, 14 Oktober 2013 11:01
